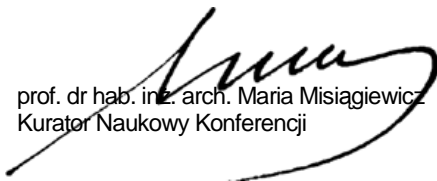

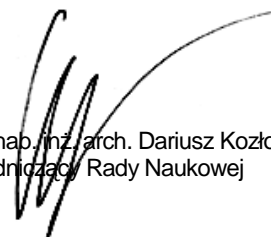
**DEFINIOWANIE PRZESTRZENI ARCHITEKTONICZNEJ
– ARCHITEKTURA DZIŚ.**

ARCHITEKTURA DZIŚ

- 1. Definicja.** Zbiór definicji architektury jest rozległy. Lubimy tę pełną pychy, i tajemniczą: „architektura – to sztuka kształtowania przestrzeni”. Ponadto akceptujemy nieliczne, czasem tworzymy własne. Lecz sytuację definicji architektury wciąż najlepiej opisał by filozof: „jeśli mnie nie pytacie wiem ...”. Czy możliwa jest nowa definicja?
- 2. Teoria.** Architektura dziś, nie jest wyrażeniem przestrzennym jakiejś określonej idei; jest wyrażeniem każdej idei, której twórca potrafi nadać formę. Nie widać jakiejś jednej teorii architektury, czy nawet prób porozumienia się w tym zakresie. A jednak architekci budują teorie na własny użytek, czasem zyskujące szerszą akceptację. Czy najważniejsze są teorie twórców?
- 3. Obszar.** Ostatnie dziesięciolecia, jak nigdy dotąd, przyniosły wielką ilość znaczących dzieł architektury. Otaczają nas rzeczy zbudowane: te znaczące, przeciętne, niewydarzone, – z dziś, z wczoraj, z odległej przeszłości. Czy wszystkie można nazwać – architekturą?
- 4. Oryginalność.** Dziś sztuka jest zazwyczaj komentarzem do wydarzeń współczesności. Jak zawsze odcina się od form wymyślonych przez poprzedników. Czy ważna kiedyś kategoria estetyki – piękno dziś w architekturze zrównała się z kiczem? Czy najważniejszą potrzebą twórcy jest chęć zadziwienia, a najważniejszą kategorią współczesnej estetyki architektury jest – oryginalność?
- 5. Architekt.** Twórca i przedsiębiorca to dziś dwie kategorie uprawiania zawodu przez architektów nastawionych na wznoszenie budynków. Jedni tworzą w niewielkich zespołach, drudzy zarządzają wielkimi firmami. Szansa, by efektem ich pracy było dzieło sztuki jest podobne. Lecz czy istnieje wciąż etos twórcy?
- 6. Rozwój.** Istnieje teza głosząca stały rozwój architektury. Czy jednak jest dzieło współczesne większe od rzymskiego Panteonu? Czy teza nie wynika z utożsamianiem środka z celem: technologii ze sztuką?
- 7. Przyszłość.** Przeszłość zaczyna się dziś, wydaje się, że jest wyrazista i oczywista. Teraźniejszość jest ulotna. Przyszłość nie istnieje. Czasami architekci tworzą idee dla przyszłości, zazwyczaj pozostają one fantazjami. Czy przyszłość architektury może być przewidywana? Czy warto zajmować się przyszłością?

Do udziału w Konferencji zapraszają:

prof. dr hab. inż. arch. Maria Misiągiewicz
Kurator Naukowy Konferencji

prof. dr hab. inż. arch. Dariusz Kozłowski
Przewodniczący Rady Naukowej